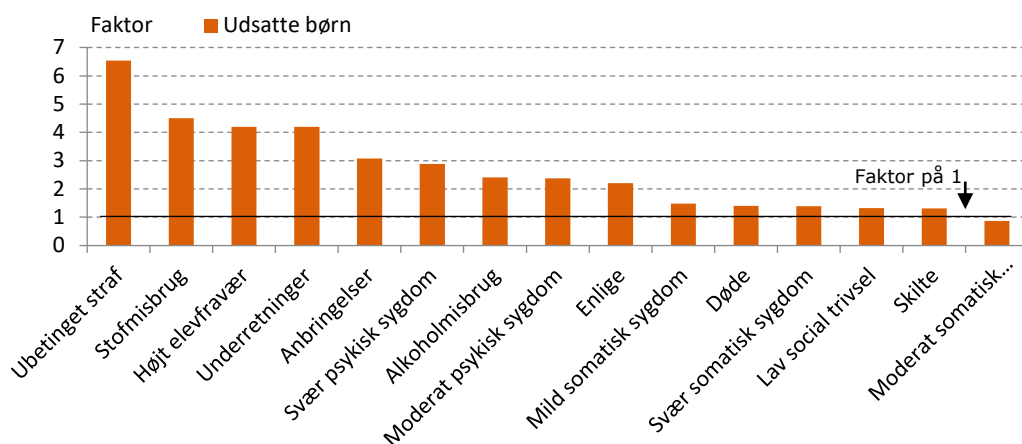

Kort fortalt: Andre perspektiver på børnefattigdom

I arbejdet med at udvikle vores holistiske børnefattigdomsmål viser der sig en række interessante resultater, som vi præsenterer her. Resultaterne skal læses i forlængelse af hovedresultaterne i rapporten.

Udsatte børn er registreret med mange forskellige sociale indikatorer ift. ikke-udsatte børn i år 2020. Det viser nedenstående figur. En faktor på én betyder, at andelen af udsatte børn og ikke-udsatte børn, der er registreret med en given indikator, er ens. Udsatte børn har fx 4 gange så ofte som ikke-udsatte børn mindst én forælder, der er registreret med et stofmisbrug. Vi finder et lignende billede, når vi opgør faktorerne for børn, der vokser op i fattigdom – niveauet af faktorerne er dog lidt lavere.

Sociale indikatorer:

Elevfravær, underretninger og anbringelser er opgjort for børnene. Resten af indikatorerne er opgjort for børnenes forældre.

- Fokus på at mindske børns risiko for at blive fattige som voksne kan både hjælpe dem nu og her og give dem bedre chance for at klare sig godt på længere sigt til gavn for dem selv og deres kommende børn.
- Alle børn på grænsen til fattigdom bør have politisk fokus. Det skyldes, at andelen af børn, der har høj risiko for at leve i fattigdom som 25-årige er næsten ens for de børn, der vokser op hhv. i fattigdom (28 pct.) og på grænsen til fattigdom (26 pct.).
- Børn på grænsen til fattigdom udgør en stor population af børn. I perioden 2015-2020 voksede der ca. lige mange børn op på grænsen til fattigdom (59.000) som i fattigdom (56.000).

Høj risiko for fattigdom:

Et barn har en høj risiko for at leve i fattigdom som 25-årig, hvis risikoen overstiger 22 pct. Denne risiko beregner vi vha. en statistisk model, der bl.a. inddrager de oven for viste sociale indikatorer.

Grænsen til fattigdom:

Et barn lever på grænsen til fattigdom, hvis barnet vokser op i en husstand med en indkomst på 50-60 pct. af medianindkomsten i samfundet.

